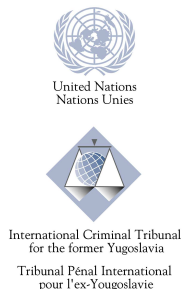

PODACI O PREDMETU

“SREBRENICA” (IT-05-88)

POPOVIĆ i drugi

Tužilac protiv Vujadina Popovića, Ljubiše Beare, Drage Nikolića, Ljubomira Borovčanina, Radivoja Miletića, Milana Gvere, Vinka Pandurevića

VUJADIN POPOVIĆ*Osuđen za genocid, istrebljivanje, ubistvo, progone*

Potpukovnik i pomoćnik načelnika za bezbjednost u Drinskom korpusu Vojske Republike Srpske (VRS)

- Osuđen na kaznu **doživotnog zatvora**

Krivična djela za koja je osuđen (primjeri):

- Popović je u punoj mjeri bio angažovan na organizovanju operacije ubijanja koja je izvodjena na području Zvornika. Popović je bio učesnik udruženog zločinačkog poduhvata s ciljem ubijanja muškaraca - bosanskih Muslimana Srebrenice, te je učestvovao u tom udruženom zločinačkom poduhvatu s namjerom progona. Popović je bio veoma upućen u više aspekata operacije i u njoj je odlučno učestvovao. Bio je posvuda na području Zvornika, bio je prisutan na svim najvećim stratištima osim jednog. Popović je znao da je namjera bila ne samo da se pobiju oni koji su pali u ruke snaga bosanskih Srba već da se pobije što veći broj u cilju uništenja grupe. Popovićevo potonje aktivno učešće u svim dijelovima plana pokazuje da on je ne samo da znao za namjeru uništenja već je tu namjeru i sam dijelio.

VUJADIN POPOVIĆ

Datum rođenja	14. marta 1957. u selu Popovići, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna: 26. marta 2002.; konsolidovana izmijenjena optužnica: 11. novembra 2005.; druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 14. juna 2006.; Revidirana druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 15. avgusta 2006.
Datum predaje	14. aprila 2005.
Prebačen na MKSJ	14. aprila 2005.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	18. aprila 2005., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 4. aprila 2006., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv
Presuda Pretresnog vijeća	10. jun 2010., osuđen na kaznu doživotnog zatvora

LJUBIŠA BEARA*Osuđen za genocid, istrebljivanje, ubistvo, progone*

Pukovnik i načelnik za bezbjednost Glavnog štaba VRS-a

- Osuđen na kaznu **doživotnog zatvora**

Krivična djela za koja je osuđen (primjeri):

- Beara bio učesnik udruženog zločinačkog poduhvata ubijanja bosanskih Muslimana, muškaraca iz Srebrenice i učestvovao je u tom udruženom zločinačkom poduhvatu s namjerom izvršenja progona. Bearina energična nastojanja da organizuje mjesta i lokalitete, angažuje ljudstvo, obezbijedi opremu i nadzire pogubljenja - sve to ukazuje na njegovu nepokolebljivu odlučnost da pobije što veći broj ljudi u što kraćem vremenu. Pretresno vijeće se uvjerilo da je u to vreme Beara bio čovjek riješen na uništenje grupe ubijanjem svih njezinih članova kojih se mogao domoći, i da je van razumne sumnje imao genocidnu namjeru.

LJUBIŠA BEARA	
Datum rođenja	14. jula 1939. u Sarajevu, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna: 26. marta 2002.; izmijenjena: 24. marta 2005.; redigovana izmijenjena: 30. marta 2005.; konsolidovana izmijenjena optužnica: 11. novembra 2005.; druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 14. juna 2006.; Revidirana druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 15. avgusta 2006.
Datum predaje	9. oktobra 2004.
Prebačen na MKSJ	10. oktobra 2004.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	12. oktobra 2004., nije se izjasnio o krivici; 9. novembra 2004., nije se izjasnio o krivici; 11. novembra 2004., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 5. aprila 2005., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 4. aprila 2006., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv
Presuda Pretresnog vijeća	10. jun 2010., osuđen na kaznu doživotnog zatvora

DRAGO NIKOLIĆ <i>Osuđen za pomaganje i podržavanje genocida, istrebljivanje, ubistvo, progone</i>	
	Potporučnik koji je bio načelnik bezbjednosti u Zvorničkoj brigadi VRS-a - Osuđen na 35 godina zatvora

Krivična djela za koja je osuđen (primjeri):

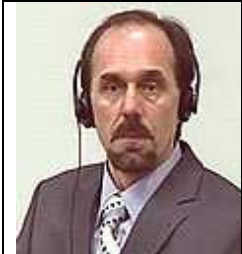
- Dana 15. jula, Nikolić, u bliskoj saradnji sa Bearom i Popovićem, učestvuje u organizovanju privodjenja i pogubljenja zarobljenika u školi u Ročevićima. Iz dokaza se vidi da je Nikolić pokazivao odlučnost da izvrši zadatke koji su mu dodeljeni u toj ubilačkoj operaciji. Njegov doprinos udruženom zločinačkom poduhvatu ubijanja s pravom se može opisati kao uporan i odlučan. Vijeće je zaključilo da je Nikolić učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu ubijanja sa namjerom progona, da je imao saznanja o genocidnoj namjeri drugih i da je znatno doprinio genocidu.

DRAGO NIKOLIĆ	
Datum rođenja	9. novembra 1957. u selu Brana Bačić, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna: 6 septembra 2002.; konsolidovana izmijenjena optužnica: 11. novembra 2005.; druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 14. juna 2006.; Revidirana druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 15. avgusta 2006.
Datum predaje	15. marta 2005.
Prebačen na MKSJ	17. marta 2005.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	23. marta 2005., nije se izjasnio o krivici; 20. aprila 2005., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 4. aprila 2006., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv

Presuda Pretresnog vijeća	10. jun 2010., osuđen na 35 godina
---------------------------	------------------------------------

LJUBOMIR BOROVIČANIN

Osuđen za pomaganje i podržavanje istrebljivanja, progone, prisilno premještanje i ubistvo

Zamjenik komandanta specijalne brigade policije Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) Republike Srpske; od 10. jula 1995., komandant združenih snaga jedinica MUP-a podređenih Drinskom korpusu VRS-a za učesće u srebreničkoj operaciji

- Osuđen na **17 godina zatvora**

Krivična djela za koja je osuđen (primjeri):

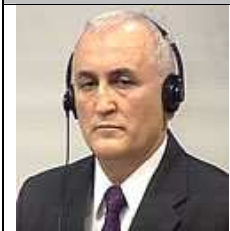
- Na dan 13. jula, Borovčanin je stigao u skladište u Kravici gdje je bilo zatočeno preko 1,000 bosanskih Muslimana. Borovčanin je imao načina da zaštiti zarobljenike i znao je da je verovatno da će ti zarobljenici biti pobijeni. Borovčaninov propust da zaštiti zarobljene bosanske Muslimane koji su tada još bili u zatočeništvu znatno je doprinjelo masovnom pogubljenju koje je kasnije usljedilo u skladištu u Kravici.

LJUBOMIR BOROVIČANIN

Datum rođenja	27. februara 1960. u Han Pijesku, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna: 6. septembra 2002.; konsolidovana izmijenjena optužnica: 11. novembra 2005.; druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 14. juna 2006.; Revidirana druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 15. avgusta 2006.
Datum predaje	1. aprila 2005.
Prebačen na MKSJ	1. aprila 2005.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	7. aprila 2005., nije se izjasnio o krivici; 5. maja 2005., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 4. aprila 2006., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv osim po tački 2, po kojoj se nije izjasnio o krivici; 13. jula 2006., izjasnio se po tačkama 1 i 2 optužnice da nije kriv
Presuda Pretresnog vijeća	10. jun 2010., osuđen na 17 godina zatvora
Izdržava kaznu	10. novembra 2011. prebačen je u Dansku na izdržavanje kazne; u kaznu mu je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru

RADIOVOJE MILETIĆ

Osuđen za ubistvo, progone, prisilno premještanje

Načelnik Odjeljenja za operativno-nastavne poslove VRS-a

- Osuđen na **19 godina zatvora**

Krivična djela za koja je osuđen (primjeri):

- Miletić je u značajnoj mjeri pridonio UZP-u prisilnog uklanjanja stanovništva i dijelio je zajedničku namjeru UZP-a. Osim toga, Miletić je izvršavao svoja djela u cilju realizacije plana da se uklone bosanski Muslimani s posebnom namjerom diskriminisanja po političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi. S obzirom na Miletićev stepen umiješanosti i njegovo detaljno poznavanje i opsežan uvid koji je imao u operaciju masovnog uklanjanja bosanskih Muslimana iz Srebrenice, Miletić je mogao predvidjeti da će u Potočarima biti počinjena ubistva i da će se ta ubistva vršiti s posebnom namjerom diskriminisanja na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi.

RADIOVOJE MILETIĆ	
Datum rođenja	6. decembra 1947. u selu Štović, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna: 10. februara 2005.; konsolidovana izmijenjena optužnica: 11. novembra 2005. ; druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 14. juna 2006.; Revidirana druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 15. avgusta 2006.
Datum predaje	24. februara 2005.
Prebačen na MKSJ	28. februara 2005.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	2. marta 2005., nije se izjasnio o krivici; 31. marta 2005., nije se izjasnio o krivici; 14. April 2005., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 6. jula 2006., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv
Presuda Pretresnog vijeća	10. jun 2010., osuđen na 19 godina zatvora

MILAN GVERO <i>Osuđen za progone i prisilno premještanje</i>	
	<p>Pomoćnik komandanta za moral, pravna i vjerska pitanja Glavnog štaba VRS-a</p> <p>- Osuđen na 5 godina zatvora</p>

Krivična djela za koja je osuđen (primjeri):

- Gvero u značajnoj mjeri doprinio UZP-u prisilnog uklanjanja stanovništva i dijelio je zajedničku namjeru. Osim toga, Gvero je djelovao s posebnom namjerom diskriminisanja po političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi.

MILAN GVERO	
Datum rođenja	4. decembra 1937. u Mrkonjić Gradu, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna: 10. februara 2005.; konsolidovana izmijenjena optužnica: 11. novembra 2005.; druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 14. juna 2006.; Revidirana druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 15. avgusta 2006.
Datum predaje	24. februara 2005.
Prebačen na MKSJ	24. februara 2005.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	2. marta 2005., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 6. jula 2006., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv
Presuda Pretresnog vijeća	10. jun 2010., osuđen na 5 godina zatvora; prijevremeno puštanje mu je odobreno 28. juna 2010.

VINKO PANDUREVIĆ <i>Osuđen za pomaganje i podržavanje ubistva, progone, prisilno premještanje</i>	
	<p>Potpukovnik i komandant Zvorničke brigade Drinskog korpusa VRS-a</p> <p>- Osuđen na 13 godina zatvora</p>

Krivična djela za koja je osuđen (primjeri):

- Po svom dolasku u kasarnu “Standard” u podne 15. jula, Pandurević je imao razloga da zna da su njegovi

potčinjeni počinili, da čine ili da se spremaju počiniti krivična djela u vezi sa zatočenjem, pogubljenjem i pokapanjem zarobljenih bosanskih Muslimana na području Zvornika. Zaključeno je da Pandurević nije odista pokušao da preduzme bilo kakve mjere u okviru svojih stvarnih ovlasti kako bi spriječio svako daljnje ili trajno učešće svojih potčinjenih u operaciji ubijanja.

VINKO PANDUREVIĆ	
Datum rođenja	25. juna 1959. u Jasiku, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna: 2. novembra 1998.; izmijenjena: 27. oktobra 1999., objelodanjena 7. decembra 2001.; izmijenjena: 24. marta 2005.; konsolidovana izmijenjena optužnica: 11. novembra 2005.; druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 14. juna 2006.; Revidirana druga konsolidovana izmijenjena optužnica: 15. avgusta 2006.
Datum predaje	23. marta 2005.
Prebačen na MKSJ	23. marta 2005.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	31. marta 2005., nije se izjasnio o krivici; 3. maja 2005., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv; 4. aprila 2006., izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv
Presuda Pretresnog vijeća	10. jun 2010., osuđen na 13 godina zatvora

STATISTIČKI PODACI

Broj sudskih dana	425
Broj svjedoka optužbe	182
Broj dokaznih predmeta optužbe	2906
Broj svjedoka odbrane	Za Popovića: 27 Za Bearu: 43 Za Nikolića: 22 Za Borovčanina: 14 Za Miletića: 15 Za Gveru: 5 Za Pandurevića: 6
Broj dokaznih predmeta odbrane	Za Popovića: 488 Za Bearu: 119 Za Nikolića: 234 Za Borovčanina: 563 Za Miletića: 666 Za Gveru: 122 Za Pandurevića: 282
Broj svjedoka koje je pozvalo Pretresno vijeće	1
Broj dokaznih predmeta Vijeća	3

SUĐENJE	
Počelo	14. jula 2006.
Završne riječi	2. - 15. septembar 2009.
Pretresno vijeće II	sudija Carmel Agius (predsjedavajući), sudija O-Gon Kwon, sudija Kimberly Prost i sudija Ole Bjørn Støle (rezervni sudija)
Tužilaštvo	Peter McCloskey, Nelson Thayer

Advokati odbrane	Za Vujadina Popovića: Zoran Živanović, Mira Tapušковиć Za Ljubišu Bearu: John Ostojić, Theodor Scudder Za Dragu Nikolića: Jelena Nikolić, Stephane Bourgon Za Ljubomira Borovčanina: Christopher Gosnell, Tatjana Čmerić Za Radivoja Miletića: Natacha Fauveau Ivanović, Nenad Petrušić Za Milana Gveru: Dragan Krgović, David Josse Za Vinka Pandurevića: Peter Haynes, Simon Davis
Presuda	10. jun 2010.

ŽALBENI POSTUPAK	
Žalbeno vijeće	sudija Patrick Robinson (predsjedavajući), sudija Mehmet Güney, sudija Fausto Pocar, sudija Liu Daqun i sudija Khalida Rachid Khan
Tužilaštvo	Peter Kremer
Advokate odbrane	Za Vujadina Popovića: Zoran Živanović, Mira Tapušковиć Za Ljubišu Bearu: John Ostojić, Theodor Scudder Za Dragu Nikolića: Jelena Nikolić, Stéphane Bourgon Za Radivoja Miletića: Natacha Fauveau Ivanović, Nenad Petrušić Za Milana Gveru: Dragan Krgović, David Josse Za Vinka Pandurevića: Peter Haynes, Simon Davis

POVEZANI PREDMETI
BLAGOJEVIĆ I JOKIĆ (IT-02-60) “SREBRENICA”
ERDEMOVIĆ (IT-96-22) “POLJOPRIVREDNO DOBRO PILICA”
KARADŽIĆ (IT-95-5/18) “BOSNA I HERCEGOVINA” I “SREBRENICA”
KRSTIĆ (IT-98-33) “SREBRENICA-DRINSKI KORPUS”
MILOŠEVIĆ (IT-02-54) “KOSOVO, HRVATSKA I BOSNA I HERCEGOVINA”
MLADIĆ (IT-09-92) “BOSNA I HERCEGOVINA” I “SREBRENICA”
MOMIR NIKOLIĆ (IT-02-60/1) “SREBRENICA”
OBRENOVIĆ (IT-02-60/2) “SREBRENICA”
ORIĆ (IT-03-68)
PERIŠIĆ (IT-04-81)
STANIŠIĆ I SIMATOVIĆ (IT-03-69)
TOLIMIR (IT-05-88/2) “SREBRENICA”
TRBIĆ (IT-05-88/1) “SREBRENICA”

OPTUŽNICA I OPTUŽBE

Prvobitna optužnica protiv Vujadina Popovića potvrđena je 26. marta 2002. (broj predmeta IT-02-57). Bio je optužen u šest tačaka za genocid ili, alternativno, saučesništvo u genocidu, istrebljivanje, ubistvo, progone i prisilno premještanje u području Srebrenice od 11. jula do 1. novembra 1995. Prvi put je stupio pred Sud 18. aprila 2005. i izjasnio se po svim tačkama optužnice da nije kriv.

Prvobitna optužnica protiv Ljubiše Beare potvrđena je 26. marta 2002. (broj predmeta IT-02-58). Prvi put je stupio pred Sud 12. oktobra 2004., a zatim je ponovo prvi put stupio pred Sud 9. novembra 2004. Dodatno prvo stupanje pred Sud održano je 11. novembra 2004. kad se izjasnio po svim tačkama optužnice da nije kriv. Dana 26. novembra 2004., Tužilaštvo je podnijelo izmijenjenu optužnicu, koju je, izuzevši jedan paragraf, potvrdio sudija Bonomy 24. marta 2005. Izmjene u optužnici su uključivale brisanje optužbe za saučesništvo u genocidu, dodavanje optužbe za udruživanje radi vršenja genocida, brisanje određenih činjeničnih navoda, objašnjenje elemenata tačaka 2 (istrebljivanje) i 6 (prisilno premještanje) i ispravak jedne činjenične greške. Tužilaštvo je podnijelo redigovanu izmijenjenu optužnicu 30. marta 2005. Dana 5. aprila 2005., Beara se izjasnio da nije kriv po novim optužbama u izmijenjenoj optužnici.

Prvobitna optužnica protiv Drage Nikolića je podnesena 6. septembra 2002. (broj predmeta IT-02-63). Bio

je optužen u pet tačaka za genocid ili, alternativno, saučesništvo u genocidu, istrebljivanje, ubistvo, progone i prisilno premještanje u području Srebrenice od 11. jula do 1. novembra 1995. Prvi put je stupio pred Sud 23. marta 2005. Daljnje prvo stupanje pred Sud održano je 20. aprila 2005., kad se izjasnio po svim tačkama optužnice da nije kriv.

Prvobitna optužnica protiv Ljubomira Borovčanina je podnesena 6. septembra 2002. (IT-02-64). Bio je optužen u šest tačaka za genocid ili, alternativno, saučesništvo u genocidu, istrebljivanje, ubistvo, progone i prisilno premještanje u području Srebrenice od 11. jula do 1. novembra 1995. Prvi put je stupio pred Sud 7. aprila 2005. Daljnje prvo stupanje pred Sud održano je 5. maja 2005., kad se izjasnio po svim tačkama optužnice da nije kriv.

Prvobitna optužnica protiv Zdravka Tolimira, Radivoja Miletića i Milana Gvere potvrđena je 10. februara 2005. (broj predmeta IT-04-80). Optuženi su se teretili u pet tačaka za ubistvo, progone i nečovječno postupanje (prisilno premještanje) i deportaciju. Prvo stupanje Miletića i Gvere pred Sud održano je 2. marta 2005., kad se Gvero izjasnio po svim tačkama optužnice da nije kriv. Daljnje prvo stupanje pred Sud održano je 31. marta 2005., a dodatno prvo stupanje pred Sud održano je 14. aprila 2005., kad se Miletić izjasnio po svim tačkama optužnice da nije kriv.

Vinko Pandurević je prvobitno optužen u osam tačaka za genocid ili, alternativno, saučesništvo u genocidu, istrebljivanje, ubistvo, progone, deportaciju i nečovječno postupanje u području Srebrenice od 11. jula do 1. novembra 1995. (vidi optužnicu *Tužilac protiv Radislava Krstića, Vidoja Blagojevića i Vinka Pandurevića*, broj predmeta IT-98-33). Dana 10. februara 2005., Tužilaštvo je podnijelo zahtjev za izmjenu optužnice kako bi uključila Milorada Trbića, što je potvrđeno 24. marta 2005. (broj predmeta IT-05-86). Prvo stupanje Vinka Pandurevića pred Sud održano je 31. marta 2005. Daljnje prvo stupanje pred Sud održano je 3. maja 2005., kad se izjasnio po svim tačkama optužnice da nije kriv.

Dana 10. juna 2005., Tužilaštvo je podnijelo zahtjev za spajanje šest predmeta protiv devet optuženih u jedan predmet. Zahtjev je odobren 21. septembra 2005.

Dana 31. oktobra 2005., Pretresno vijeće je odobrilo zahtjev za podnošenje konsolidovane izmijenjene optužnice. Tužilaštvo je tu optužnicu podnijelo 11. novembra 2005.

Nakon više zahtjeva u kojima se navode nedostaci u obliku konsolidovane izmijenjene optužnice, dana 31. maja 2006., Pretresno vijeće je naložilo Tužilaštvu da podnese izmijenjenu optužnicu koja će sadržavati više izmjena. Druga konsolidovana izmijenjena optužnica je podnesena 14. juna 2006.

Dana 26. juna 2006., Pretresno vijeće je naložilo da se predmet Milorada Trbića razdvoji od predmeta br. IT-05-88, a Tužilaštvu je naloženo da podnese dvije nove verzije druge konsolidovane izmijenjene optužnice, jednu u kojoj će biti odstranjene sve optužbe protiv Trbića, i drugu koja će sadržavati samo optužbe protiv Trbića (broj predmeta IT-05-88/1). Tužilaštvo je podnijelo optužnicu protiv Trbića 18. augusta 2006.

Dana 13. jula 2006., Pretresno vijeće je izdalo usmeni nalog da se optužbe protiv Zdravka Tolimira odstrane iz optužnice. Tužilaštvo je podnijelo redigovanu drugu konsolidovanu izmijenjenu optužnicu 4. augusta 2006., koja više nije uključivala optužbe protiv Trbića i Tolimira. Nakon toga, 15. augusta 2006., Pretresno vijeće je zvanično razdvojilo predmet Tolimira od predmeta br. IT-05-88 i naložilo da protiv njega bude podnesena nova optužnica. Predmetu protiv Tolimira dodijeljen je novi broj IT-05-88/2, a 28. augusta 2006., Tužilaštvo je podnijelo važeću optužnicu samo protiv njega.

U važećoj optužnici se navodi da je 8. marta 1995., predsjednik Republike Srpske Radovan Karadžić direktivom br. 7 naredio da se ukloni muslimansko stanovništvo iz enklava Srebrenice i Žepe. Tom direktivom je naredeno potpuno "fizičko odvajanje Srebrenice od Žepe, čime [treba] sprečiti i pojedinačno komuniciranje između ovih enklava. Svakodnevnim planskim i osmišljenim borbenim aktivnostima, stvoriti uslove totalne nesigurnosti, nepodnošljivosti i besperspektivnosti daljnjeg opstanka i života meštana u Srebrenici i Žepi."

Dana 11. i 12. jula 1995., srebreničku enklavu su zauzele snage vojske (VRS) i Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) bosanskih Srba i proveden je plan uklanjanja muslimanskog stanovništva iz Srebrenice, kao i plan da se pobiju svi vojno sposobni muškarci iz Srebrenice.

U optužnici se navodi da su 10. i 11. jula 1995., hiljade bosanskih Muslimana iz enklave, uključujući žene, djecu i neke muškarce, pobjegle u bazu UN-a u Potočarima, u blizini Srebrenice, gdje su zatražili zaštitu nizozemskog bataljona UN-a. Istovremeno, približno 15.000 muškaraca bosanskih Muslimana iz enklave, s nešto žena i djece, okupilo se u selima Šušnjari i Jagličići i 11. jula u ogromnoj koloni krenulo kroz šumu prema gradu Tuzli. Otprilike trećina te grupe su bili naoružana vojna lica, bosanski Muslimani. Ostali su bili civili i nenaoružana vojna lica.

U optužnici se navodi da je 11. jula 1995. uveče i 12. jula ujutro razrađen plan da se muslimansko stanovništvo iz Potočara prisilno preveze. Ratko Mladić, komandant Glavnog štaba VRS-a i pripadnici Glavnog štaba razradili su plan ubijanja stotina vojno sposobnih muškaraca pronađenih u mnoštvu Muslimana u Potočarima. Ljubiša Beara, načelnik za bezbjednost Glavnog štaba, imao je zadatak da organizuje, koordinira i omogućuje zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokop žrtava Muslimana. Bearu je u izvršenju tog zadatka nadzirao Zdravko Tolimir, pomoćnik komandanta za obavještajno-bezbednosne poslove Glavnog štaba. U izvršenju tih zadataka, Beari su pomagali odgovarajući oficiri bezbjednosti na nivou korpusa i brigade koji su učestvovali u tim događajima, i to: Vujadin Popović, načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa; Momir Nikolić, načelnik za bezbjednost Bratunačke brigade i Drago Nikolić, načelnik za bezbjednost Zvorničke brigade. Za opskrbu ljudstvom i materijalnim sredstvima, te instrukcije i naređenja potrebna za izvršenje poduhvata ubijanja, gore-navedeni oficiri bezbjednosti oslanjali su se na starješine Ratka Mladića, Radislava Krstića, Vinka Pandurevića, Ljubomira Borovčanina, Vidoja Blagojevića i druge. Radivoje Miletić je zamjenjivao načelnika Glavnog štaba VRS-a i vršio dužnost glavnog savjetnika Ratka Mladića, te je imao ključnu ulogu u organizaciji i pripremama za provođenje namjera, naređenja i direktiva komandanta od strane štaba i podređenih jedinica. Milan Gvero je bio jedan od sedam pomoćnika komandanta koji su bili neposredno odgovorni komandantu Glavnog štaba, Ratku Mladiću.

Kako bi prisilili muslimansko stanovništvo Srebrenice i Žepe da napusti to područje, vojska bosanskih Srba je stvorila nepodnošljive životne uslove za stanovnike enklave, vojno porazila muslimanske snage i vojno onesposobila lokalne snage UN-a; sprečavali su i kontrolisali međunarodnu zaštitu enklava spolja, uključujući vazdušne napade i međunarodne posmatrače; takođe su kontrolisali iseljavanje ljudi iz enklava.

U optužnici se dalje navodi da je provođenje plana ubijanja vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice počelo u poslijepodnevnom satima 12. jula prisilnim odvajanjem vojno sposobnih muškaraca u Potočarima od njihovih porodica. Od poslijepodneva 12. jula i tokom cijelog dana 13. jula, više od 1.000 vojno sposobnih muškaraca Muslimana odvojeno je od prijatelja i porodica, te transportovano u Bratunac, gdje su tokom 14. i 15. jula bili zatočeni u zgradama i vozilima.

Navodi se da su 13. jula ujutro i tokom cijelog tog dana, snage bosanskih Srba stacionirane uz put Bratunac-Konjević Polje-Milići zarobile više od 6.000 vojno sposobnih muškaraca Muslimana ili su im se oni sami predali. Većina tih zarobljenika je transportovana u Bratunac ili Kravicu gdje su, zajedno s muškarcima Muslimanima izdvojenim u Potočarima, bili privremeno zatočeni u zgradama i vozilima. Masovno i sistematsko ubijanje muškaraca Muslimana iz Srebrenice započelo je 13. jula ujutro u približno 11:00 sati i nastavilo se tokom jula 1995.

U optužnici se navodi da je do 1. novembra 1995., cjelokupno muslimansko stanovništvo bilo uklonjeno ili je pobjeglo iz Srebrenice i Žepe, a više od 7.000 muškaraca i dječaka Muslimana iz Srebrenice ubijeno je od strane snaga VRS-a i MUP-a.

Približno od 1. augusta 1995. do približno 1. novembra 1995., pripadnici vojske i MUP-a bosanskih Srba, uključujući Vujadina Popovića, Dragu Nikolića i Vinka Pandurevića, učestvovali su u organizovanim i sveobuhvatnim nastojanjima da se prikriju ubijanja i pogubljenja tako što su tijela otkopavali iz primarnih grobnica i iznova ih pokopavali u sekundarne grobnice.

Za ta krivična djela, optuženi se terete kako slijedi:

Ljubiša Beara, Vujadin Popović i Drago Nikolić terete se na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta) za:

- Genocid (član 4)
- Udruživanje radi vršenja genocida (član 4)
- Istrebljivanje, ubistvo, progoni, prisilno premještanje i deportacija (zločini protiv čovječnosti, član 5)

- Ubistvo (kršenja zakona i običaja ratovanja, član 3)

Vinko Pandurević i Ljubomir Borovčanin terete se na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta) i na osnovu krivične odgovornosti nadređenog (član 7(3) Statuta) za:

- Genocid (član 4)
- Udruživanje radi vršenja genocida (član 4)
- Istrebljivanje, ubistvo, progoni, prisilno premještanje i deportacija (zločini protiv čovječnosti, član 5)
- Ubistvo (kršenja zakona i običaja ratovanja, član 3)

Radivoje Miletić i Milan Gvero terete se na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta) za:

- Ubistvo, progone, prisilno premještanje i deportacija (zločini protiv čovječnosti, član 5)
- Ubistvo (kršenja zakona i običaja ratovanja, član 3)

PRETPRETRESNI POSTUPAK

Dana 19. jula 2005., Radivoju Miletiću i Milanu Gveri odobreno je privremeno puštanje na slobodu, te su 22. jula 2005. pušteni. Dana 20. juna 2006., Pretresno vijeće je naložilo da se vrate u pritvorsku jedinicu do 4. jula 2006.

SUĐENJE

Suđenje u predmetu *Popović i drugi* počelo je 14. jula 2006.

Izvođenje dokaza optužbe završilo je 7. februara 2008.

Izvođenje dokaza odbrane počelo je 2. juna 2008., a završilo 12. marta 2009.

Dana 10. i 11. marta, te zatim 25. marta 2009., Tužilaštvo je pozvalo tri svjedoka u okviru ponovnog izvođenja dokaza optužbe. Nadalje, Tužilaštvo je pozvalo četiri svjedoka u postupku pobijanja u razdoblju od 23. marta do 5. maja 2009. Od 30. juna do 15. jula 2009., timovi odbrane trojice optuženih pozvali su više svjedoka tokom ponovnog izvođenja dokaza odbrane.

Strane u postupku iznijele su svoje završne riječi od 2. do 15. septembra 2009.

ODLUKA U SKLADU S PRAVILOM 98bis

Po završetku izvođenja dokaza optužbe, pretresno vijeće može odlučiti da li postoji osnova za osudu. Ako vijeće smatra da optužba nije izvela dovoljne dokaze za određenu optužbu ili optužbe, vijeće te optužbe može odbaciti i donijeti oslobađajuću presudu po tim optužbama prije početka izvođenja dokaza odbrane.

Dana 3. marta 2008., Pretresno vijeće u predmetu *Popović i drugi* izdalo je usmenu odluku u skladu s pravilom 98bis i odbacilo zahtjeve za oslobađajuću presudu koje su podnijele odbrane Beare, Nikolića, Borovčanina, Miletića, Gvere i Pandurevića.

PRESUDA PRETRESNOG VIJEĆA

Pretresno vijeće je zaključilo da je postojao udruženi zločinački poduhvat (UZP) ubijanja i udruženi zločinački poduhvat prisilnog premještanja stanovništva u kojima je učestvovalo više učesnika. Pretresno

vijeće je zaključilo da su u toku udruženog zločinačkog poduhvata ubijanja vršena "oportunistička" ubijanja, i većinski je zaključilo, uz protivno mišljenje sudije Kwon-a, da su takva ubijanja vršena i u toku udruženog zločinačkog poduhvata premještanja. Vijeće je dalje zaključilo da su neki učesnici udruženog zločinačkog poduhvata ubijanja imali namjeru da počine genocid te da je, prema tome, počinjen genocid. Takodje je zaključilo da su učesnici oba udružena zločinačka poduhvata imali potrebnu specijalnu namjeru za zločin progona. Takodje je utvrđeno izvan svake sumnje da je na djelu bio masovni i sistematski napad na civilno stanovništvo. Taj napad započeo je izdavanjem Direktive 7 i obuhvatao je različite komponente, uključujući gušenje enklava ograničavanjem njihovog snabdijevanja humanitarnom pomoći, postepenim slabljenjem i onesposobljavanjem UNPROFOR-a i planskim vojnim napadima na enklave, i kulminirao je uklanjanjem hiljada ljudi iz Srebrenice i Žepe. Prema tome, primjenjujući pravna obilježja krivičnih djela navedenih u optužnici na činjenice za koje je utvrdilo da su dokazane, Pretresno vijeće je zaključilo da su pripadnici snaga bosanskih Srba na različitim lokalitetima koji su navedeni u Optužnici počinili sljedeće zločine: genocid; udruživanje radi vršenja genocida; istrebljivanje, kao zločin protiv čovječnosti; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti i kršenje zakona i običaja ratovanja; ubistvo, surovo i nečovječno postupanje, terorisanje civilnog stanovništva i prisilno premještanje, kao djelo progona, što predstavlja zločin protiv čovječnosti; i, prisilno premještanje kao nehumani postupak, što predstavlja zločin protiv čovječnosti. Pretresno vijeće je zaključilo da obilježja krivičnog djela deportacije nisu dokazana.

Individualna krivična odgovornost

Vujadin Popović je 1995. godine bio načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa i imao je čin potpukovnika. Popović je bio u Potočarima 12. jula zajedno sa snagama bosanskih Srba i znao je da se među hiljadama bosanskih Muslimana koji su se okupili u Potočarima toga dana nalazio veliki broj muškaraca. Pretresno vijeće se uvjerilo van svake sumnje da se tih dana Popović u punoj mjeri angažovao na organizovanju operacije ubijanja koja je izvodjena na području Zvornika. Pretresno vijeće je zaključilo da je Popović bio učesnik udruženog zločinačkog poduhvata u cilju ubijanja muškaraca - bosanskih Muslimana Srebrenice, te da je učestvovao u tom udruženom zločinačkom poduhvatu sa namjerom progona. Pretresno vijeće je zaključilo da Popović nije bio učesnik udruženog zločinačkog poduhvata prisilnog uklanjanja bosanskog muslimanskog civilnog stanovništva iz ovih enklava.

U julu 1995. godine, **Ljubiša Beara** bio je načelnik za bezbjednost Glavnog štaba VRS sa činom pukovnika. On je bio Popovićev i Nikolićev pretpostavljeni po stručnoj liniji. Pretresno vijeće je mišljenja da je Beara, kao najviši oficir u službi bezbjednosti, imao najjasniju ukupnu sliku o masovnosti i razmjerima operacije ubijanja. Od njegovog prisustva u Bratuncu u noći 13. jula, preko ličnih obilazaka raznih zarobljeničkih objekata i stratišta i znatnih logističkih teškoća sa kojima se stalno suočavao, Beara lično je imao veoma dobar uvid u ogroman broj žrtava predodređenih za pogubljenje. Pretresno vijeće je mišljenja da je, imajući ta saznanja, Beara postao pokretačka snaga tog poduhvata ubijanja. Pretresno vijeće je zaključilo da je Beara bio učesnik udruženog zločinačkog poduhvata ubijanja bosanskih Muslimana, muškaraca iz Srebrenice i da je učestvovao u tom udruženom zločinačkom poduhvatu s namjerom izvršenja progona. Pretresno vijeće je zaključilo da Beara nije bio učesnik u udruženom zločinačkom poduhvatu prisilnog uklanjanja bosanskog muslimanskog stanovništva iz ovih enklava. Pretresno vijeće se uvjerilo da je u julu 1995. Beara bio čovjek riješen na uništenje grupe ubijanjem svih njezinih članova kojih se mogao domoći, i da je van razumne sumnje, imao genocidnu namjeru.

U julu 1995. godine **Drago Nikolić** bio je načelnik za bezbjednost Zvorničke brigade sa činom potporučnika VRS-a. Pretresno vijeće je utvrdilo da je 13. jula, kada se uključio u zajednički plan, Nikolić znao za plan ubijanja širokih razmera, ali nije znao za neke od ključnih elemenata te operacije koji bi ukazivali na postojanje namjere da se izvrši genocid. Međutim, Pretresno vijeće je dalje zaključilo da je iz svojih kontakata sa Popovićem i Bearom i na osnovu ličnih zapažanja u školi i na mjestu pogubljenja u Orahovcu 14. jula, Nikolić uskoro postao svjestan da se ta operacija ubijanja vrši sa namjerom počinjenja genocida. Ipak, iz razloga koji su detaljno izloženi u Presudi, uključujući i prirodu Nikolićevih postupaka i učešća, kao iz zbog njegovih ličnih okolnosti i položaja, Pretresno vijeće se nije uvjerilo van svake sumnje da je on dijelio tu genocidnu namjeru. Međutim, Pretresno vijeće je zaključilo da, iako nije imao genocidnu namjeru, Nikolić jeste učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu ubijanja sa namjerom progona, da je imao saznanja o genocidnoj namjeri drugih i da je znatno doprinio genocidu.

U vrijeme na koje se odnosi ova Optužnica, **Ljubomir Borovčanin** bio je zamjenik komandanta Specijalne brigade policije snaga MUP-a. Dana 10. jula 1995. godine, Borovčanin je imenovan za

komandanta združenih snaga jedinica MUP-a koje su bile potčinjene Drinskom korpusu i poslate u Bratunac da učestvuju u operaciji Srebrenica. Borovčanin je bio u Bratuncu i Potočarima od 11. do 13. jula, kada je plan za prisilno preseljenje kulminirao stvarnim prisilnim premiještanjem bosanskih Muslimanki, djece i starih. Dokazi nisu pokazali da je Borovčanin znao za taj plan, niti za njegovo postepeno sprovođenje, prije dolaska u Bratunac. Na dan 12. jula, međutim, s obzirom na njegovo prisustvo u Potočarima i ono što je tamo vidio, Pretresno vijeće je većinski zaključilo, uz izdvojeno mišljenje sudije Kwon-a, da je Borovčanin saznao da je u toku prisilno premiještanje civilnog stanovništva Srebrenice. Nije bilo, međutim, dovoljno dokaza koji bi pokazali da je Borovčanin lično djelio tu namjeru za prisilno premiještanje. Pretresno vijeće se nadalje uvjerilo da je Borovčanin znao da će zarobljenici u skladištu u Kravici vjerovatno biti pobijeni od strane pripadnika snaga bosanskih Srba koji su se tamo nalazili a koji su imali diskriminatorne namjere. Nadalje, Borovčanin je bio pretpostavljeni 2. odred specijalne policije iz Šekovića. Kako je stigao u skladište u Kravici nedugo nakon ubistva punog autobusa zarobljenika, saznanja koja je imao bila su dovoljna da ga upozore da su njegovi potčinjeni počinili krivično djelo ubistva. Ipak, on nije preduzeo nužne i razumne mjere, što mu je bila obaveza, da kazni svoje potčinjene zbog ubistva zatočenika.

Godine 1995., **Radivoje Miletić** je bio načelnik Odjeljenja za operativno-nastavne poslove u Glavnom štabu VRS-a. Pretresno vijeće je zaključilo da ako se sva pojedinačna Miletićeva djela i doprinosi kumulativno uzmu u obzir, Miletić je u značajnoj mjeri doprinio UZP-u prisilnog iseljavanja. Nadalje, Miletić je dijelio zajedničku namjeru za UZP. Osim toga, Miletić je izvršavao svoja djela u cilju realizacije plana da se uklone bosanski Muslimani s posebnom namjerom diskriminisanja po političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi. S obzirom na Miletićev stepen umiješanosti u masovnu operaciju prisilnog uklanjanja bosanskih Muslimana iz Srebrenice, na njegovo detaljno poznavanje te operacije i na opsežan uvid koji je imao, Miletić je mogao predvidjeti da će u Potočarima biti počinjena ubistva i da će se ta ubistva vršiti s posebnom namjerom diskriminisanja na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi. Sudija Kwon je priložio protivno mišljenje u vezi s Miletićevom mogućnošću da predvidi ubijanja u Potočarima.

Godine 1995., **Milan Gvero** bio je pomoćnik komandanta za moral, pravna i vjerska pitanja Glavnog štaba VRS-a i bio je izravno potčinjen Mladiću. Na tom položaju i kao jedan od najviših starješina u Glavnom štabu VRS-a Gvero je igrao važnu ulogu u operacijama VRS-a, a isto tako i u operacijama u Srebrenici i Žepi. Na osnovu poznavanja ključnih dokumenata iz 1992. godine i svoje upletenosti u izrađivanje Direktive br. 7 Gvero je od samog početka znao za plan u vezi s prisilnim uklanjanjem stanovništva iz enklava Srebrenice i Žepe i za ulogu VRS-a u tom planu. Pretresno vijeće je zaključilo da je Gvero u značajnoj mjeri doprinio UZP-u prisilnog uklanjanja stanovništva i dijelio je zajedničku namjeru. Osim toga, Gvero je djelovao s posebnom namjerom diskriminisanja po političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi. Međutim, s obzirom, da nije dokazano da je Gvero učestvovao u nekom logističkom aspektu operacije prisilnog premještanja, niti da je bio u Potočarima da vidi uslove koji su tamo vladali, Pretresno vijeće se nije uvjerilo da je on mogao da predvidi da će u Potočarima biti počinjeno ubistvo.

Vinko Pandurević je 1995. godine bio komandant Zvorničke brigade i imao čin potpukovnika. U svojstvu komandanta Taktičke grupe 1 (dalje u tekstu: TG-1), Pandurević je bio svjestan zločinačkog cilja opisanog u Direktivi br. 7 i plana u vezi s prisilnim uklanjanjem stanovništva, bosanskih Muslimana, iz enklava Srebrenica i Žepa. Pandurević i TG-1 učestvovali su u napadu na Srebrenicu 6. jula, a u grad Srebrenicu ušli su 11. jula. Iako je Pretresno vijeće ustanovilo da nema dokaza koji upućuju u dovoljnoj mjeri na zaključak da je Pandurević namjeravao da ostvari zajednički cilj UZP-a, prisilnog uklanjanja stanovništva, Pretresno vijeće je konstatovalo da je Pandurevićevo učešće u vojnom napadu i zauzimanju srebreničke enklave u bitnoj mjeri doprinijelo prisilnom premještanju civilnog stanovništva iz Srebrenice. Pretresno vijeće je nadalje zaključilo da Pandurević nije odista pokušao da preduzme bilo kakve mjere u okviru svojih stvarnih ovlasti kako bi spriječio svako daljnje ili trajno učešće svojih potčinjenih u operaciji ubijanja. Međutim, što se tiče njegove obaveze da kazni, Pretresno vijeće je smatralo da u jedinstvenim i izuzetnim okolnostima u kojima se našao, Pandurevićevi su postupci bili takvi da on nije odgovoran za propust da kazni. Dana 16. jula, Pandurević je otvorio koridor kako bi omogućio koloni da kroz teritoriju Zvorničke brigade prođe do teritorije pod kontrolom 2. korpusa ABiH, što je bilo u suprotnosti s narednjima koja je dobio od svojih starješina. Kroz taj koridor prošle su hiljade muškaraca. Nakon što je koridor zatvoren, 18. jula i tokom narednih nekoliko dana, dijelovi Zvorničke brigade učestvovali su u pretraživanju terena kako bi pronašli vojnike ABiH. Oko 20. jula, desetorica ranjenih zarobljenih bosanskih Muslimana prebačeni su iz bolnice u Zvorniku u stacionar Zvorničke brigade. Dana 23. jula, Pandurević je od Drinskog korpusa zatražio uputstva u vezi s ranjenim zarobljenim bosanskim Muslimanima pod svojim nadzorom. Pretresno vijeće se uvjerilo da je Pandurević obaviješten da će doći Popović kako bi preuzeo ranjene zarobljenike. Pretresno vijeće se nadalje uvjerilo da su ranjeni zarobljenici 23. jula stavljeni pod

Popovićev nadzor i da je Popović odgovoran za njihovu smrt. Iako je Pretresno vijeće konstatovalo da Pandurević nije imao namjeru da ubije desetoricu ranjenih zarobljenih bosanskih Muslimana, Vijeće je zaključilo, većinom glasova sudija, uz protivno mišljenje sudije Kwona, da je Pandurević znao da je vjerovatno da će ranjeni zarobljenici biti ubijeni kad budu prebačeni pod Popovićev nadzor. Svojim propustom da interveniše, Pandurević je propustio da izvrši svoju zakonsku dužnost da zaštiti ranjene zarobljenike i stoga je bitno doprinio ubistvu te desetorice ljudi.

Dana 10. juna 2010., Vijeće je izreklo presudu i osudilo optužene kako slijedi:

Vujadin Popović i Ljubiša Beara proglašeni su krivima na osnovi individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda), za:

- Genocid
- Istrebljenje, progone (zločin protiv čovječnosti, član 5);
- Ubistvo (kršenje zakona i običaja ratovanja, član 3)

Kazna: doživotni zatvor

Drago Nikolić je proglašen krivim na osnovi individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda), za:

- Pomaganje i podržavanje genocida
- Istrebljenje, progone (zločin protiv čovječnosti, član 5);
- Ubistvo (kršenje zakona i običaja ratovanja, član 3)

Kazna: 35 godina zatvora

Ljubomir Borovčanin je proglašen krivim na osnovi individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda) za pomaganje i podržavanje:

- Istrebljenja, progona, nehumanih djela/prisilnog premještanja (zločini protiv čovječnosti, član 5);
- Ubistvo (kršenje zakona i običaja ratovanja, član 3)

Na osnovi krivične odgovornosti nadređenog (član 7(3) Statuta Međunarodnog suda), proglašen je krivim za:

- Ubistvo (zločin protiv čovječnosti, član 5)
- Ubistvo (kršenje zakona i običaja ratovanja, član 3)

Kazna: 17 godina zatvora

Radivoje Miletić je proglašen krivim na osnovi individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda) za:

- Ubistvo, progone, nehumana djela/prisilno premještanje (zločini protiv čovječnosti, član 5);

Kazna: 19 godina zatvora

Milan Gvero je proglašen krivim na osnovi individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda) za:

- Progone, nehumana djela/prisilno premještanje (zločini protiv čovječnosti, član 5);

Kazna: pet godina zatvora

Vinko Pandurević je proglašen krivim na osnovi individualne krivične odgovornosti (član 7(1) i 7(3) Statuta

Međunarodnog suda) za pomaganje i podržavanje:

- Ubistva, progona, nehumanih djela/prisilnog premještanja (zločini protiv čovječnosti, član 5);
- Ubistvo (kršenje zakona i običaja ratovanja, član 3)

Na osnovi krivične odgovornosti nadređenog (član 7(3) Statuta Međunarodnog suda), proglašen je krivim za:

- Ubistvo (zločin protiv čovječnosti, član 5)
- Ubistvo (kršenje zakona i običaja ratovanja, član 3)

Kazna: 13 godina zatvora

Sudija Prost je priložio presudi izdvojeno mišljenje, a sudija Kwon protivno i izdvojeno mišljenje.

Dana 28. juna 2010., Milanu Gveri je odobreno prijevremeno puštanje na slobodu.

ŽALBENI POSTUPAK

Dana 8. septembra 2010, Tužilaštvo i odbrambeni timovi Miletića i Beare podnijeli su najave žalbi. Timovi odbrana ostalih optuženih podnijeli su povjerljive najave optužbi. Niti Tužilaštvo ni odbrana nisu uložili žalbe na presudu koja se odnosi na Borovčanina. Tužilaštvo je podnijelo javnu redigovanu verziju svog žalbenog podneska 25. januara 2011. Odbrambeni timovi podnijeli su svoje žalbene podneske (javne redigovane verzije) sljedećih datuma: 6. aprila 2011. za Dragu Nikolića; 11. aprila 2011. za Pandurevića; 14. aprila za Popovića; 18. aprila 2011. za Miletića, 16. juna 2011. za Bearu i 3. augusta 2011. za Dragu Nikolića.

Borovčanin je 10. novembra 2011. prebačen u Dansku na izdržavanje kazne.